

THE NEW PALGRAVE : A DICTIONARY OF ECONOMICS

The New Palgrave : A Dictionary of Economics

Edited by John Eatwell, Murray Milgate and Peter Newman

London : Macmillan, 1987.

Volume I A to D, 949 pp.

Volume II E to J, 1,044 pp.

Volume III K to P, 1,185 pp.

Volume IV Q to Z, 1,025 pp.

ในบรรดาพจนานุกรมศัพท์วิชาการสาขาเศรษฐศาสตร์ที่ปรากฏสู่บรรณพิภพเมื่อเกือบศตวรรษมาแล้ว ฉบับที่โดดเด่นที่สุดก็คือ *Dictionary of Political Economy* ซึ่งจัดทำโดยโรเบิร์ต แฮร์รี อินกลิส พาลเกรฟ (Robert Harry Inglis Palgrave, 1827-1919)

อินกลิส พาลเกรฟ เป็นบุตรคนที่สามในจำนวนบุตร 4 คนของฟรานซิส พาลเกรฟ (Francis Palgrave) และเอลิซาเบธ เทอร์เนอร์ (Elizabeth Turner) พี่ชายคนที่สองของอินกลิส พาลเกรฟ ซึ่งมีนามว่า วิลเลียม กิฟฟอร์ด พาลเกรฟ (William Gifford Palgrave, 1826-1888) เคยเข้ามาประจำอยู่สถานทูตอังกฤษในกรุงเทพฯ ในปี 1879 อินกลิส พาลเกรฟ มีได้รับการศึกษาอย่างเป็นทางการมากนัก เพียงอายุ 16 ปี ก็ออกไปฝึกงานกับธุรกิจธนาคารพาณิชย์ พร้อมกับศึกษาเศรษฐศาสตร์จากหนังสือ *Wealth of Nations* ของอาดัม สมิท (Adam Smith) ด้วยตนเอง ในปี 1870 พาลเกรฟได้รับรางวัล Taylor Prize จากสมาคมสถิติแห่งอังกฤษจากการประกวดเรียงความเรื่องภาษีท้องถิ่นในอังกฤษและไอร์แลนด์ หลังจากนั้นจึงมีงานวิชาการปรากฏสู่บรรณพิภพมากขึ้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องการเงินการธนาคาร พาลเกรฟดำรงตำแหน่งบรรณาธิการนิตยสาร *The Economist* ระหว่างปี 1877-1883 จนในที่สุดได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกแห่งราชสมาคม (Fellow of the Royal Society) ในปี 1882 ทั้งนี้ด้วยการสนับสนุนจากวิลเลียม สแตนลีย์ เจวอนส์ (William Stanley Jevons) (Milgate, 1987b)

Dictionary of Political Economy ของพาลเกรฟ จัดพิมพ์รวมเป็น 3 เล่ม ในปี 1894, 1896 และ 1899 หากจะกล่าวให้ถูกต้องต่อข้อเท็จจริงแล้ว พจนานุกรมฉบับนี้ได้ตีพิมพ์มาก่อนปี 1894 โดยได้เริ่มตีพิมพ์เป็นตอนสั้นๆตั้งแต่ว่าปี 1891 และเพิ่งจะตีพิมพ์เสร็จสิ้นสมบูรณ์

* ตีพิมพ์ครั้งแรกในวารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมชาติ ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 (มีนาคม 2532) หน้า 169-175

ในปี 1908 กินเวลารวมทั้งสิ้น 17 ปี โดยในระหว่างนั้นมีการแก้ไขเพิ่มเติมต้นฉบับเป็นครั้งคราว พจนานุกรมฉบับของพาลเกรฟมีลักษณะเป็นสารานุกรมมากกว่าพจนานุกรม ศัพท์หรือวลีที่ประมวลไว้ในพจนานุกรมฉบับนี้อาจจำแนกเป็น 3 ประเภท ประเภทแรกได้แก่ ศัพท์วิชาการแนวความคิด และทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ซึ่งพยายามนำเสนออธิบายเพื่อแสดงถึงสถานะแห่งความรู้ในเรื่องนั้นๆ ในขณะนั้น ประเภทที่สองได้แก่ ศัพท์หรือวลีเกี่ยวกับสถาบันทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม และประเภทที่สามได้แก่ ชีวิตประวัติและผลงานของนักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียง ทั้งนี้เป็นที่เข้าใจว่า พาลเกรฟได้รับความช่วยเหลือจากนักเศรษฐศาสตร์บางท่านในการช่วยประมวลศัพท์และวลีเหล่านี้ ทั้งพาลเกรฟก็มีได้เป็นผู้เขียนคำอธิบายศัพท์และวลีที่เลือกสรร ทั้งหมด หากแต่มอบหมายให้นักเศรษฐศาสตร์ผู้ชำนาญการในเรื่องนั้นๆ เป็นผู้เขียน โดยให้แสดงทัศนะได้อย่างเต็มที่ พจนานุกรมฉบับนี้จึงเป็นผลงานร่วมกันของนักเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย โดยมีพาลเกรฟเป็นผู้ประสานงาน ตัวอย่าง เช่น เอ็ดจ์เวิร์ธ (F.J.Y. Edgeworth) ได้ช่วยเขียนคำอธิบาย 77 รายการในเล่มแรก 38 รายการในเล่มที่สอง และ 17 รายการในเล่มที่สาม (Milgate, 1987c)

วงวิชาการเศรษฐศาสตร์ได้ต้อนรับพจนานุกรมฉบับพาลเกรฟด้วยดี การต้อนรับดังกล่าวนี้เห็นได้จากกรณีที่นักเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยได้ร่วมมือในการช่วยเขียน กระนั้นก็ตามมีนักเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยอย่างน้อย 2 ท่าน ที่มีทัศนะเชิงลบต่อพจนานุกรมฉบับนี้ นั่นก็คือ เอ็ดวิน เซลิกแมน (Edwin Robert Anderson Seligman) และอัลเฟรด มาร์แชล (Alfred Marshall) เซลิกแมนเป็นบรรณาธิการผู้จัดทำ *Encyclopedia of the Social Science* ในเวลาต่อมา อย่างไรก็ตาม พจนานุกรมฉบับพาลเกรฟประสบความสำเร็จหลายทางด้านการตลาดเกือบโดยสิ้นเชิง ซึ่งสร้างความผิดหวังแก่พาลเกรฟอย่างยิ่ง

หลังจากที่พาลเกรฟถึงแก่กรรมในปี 1919 พจนานุกรมฉบับพาลเกรฟได้มีการสังคายนาครั้งใหญ่ภายใต้การกำกับของเฮนรี ฮิกส์ (Henry Higgs, 1864-1940) ฮิกส์ดำรงตำแหน่งเลขาธิการราชสมาคมทางเศรษฐศาสตร์แห่งสหราชอาณาจักร (Royal Economic Society) ระหว่างปี 1892-1905 และเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการวารสาร *Economic Journal* (ผู้ช่วยของ F.J.Y. Edgeworth) ระหว่างปี 1896-1905 ฮิกส์มีส่วนช่วยเขียนคำอธิบายในพจนานุกรมฉบับพาลเกรฟรวม 19 รายการ พจนานุกรมฉบับพาลเกรฟที่ฮิกส์ทำหน้าที่บรรณาธิการปรากฏสู่บรรณพิภพระหว่างปี 1923-1926 ซึ่งแยกพิมพ์เป็น 3 เล่ม โดยใช้ชื่อว่า *Palgrave's Dictionary of Political Economy* (Milgate, 1987a)

หลังสงครามโลกครั้งที่สอง สำนักพิมพ์ต่างๆพากันจัดพิมพ์พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ออกจำหน่ายจำนวนมาก ในจำนวนนี้มีเฉพาะ *Greenwald* (1982) เท่านั้นที่พยายามเลียนแบบพจนานุกรมฉบับพาลเกรฟ แต่ขอบข่ายของงานแคบกว่าเป็นอันมาก จวบจนกระทั่งสำนักพิมพ์แมกมิลแลนติดต่อทาบทามจอห์น อีตเวลล์ (John Eatwell) แห่งวิทยาลัยตรีนิติ (Trinity

College) มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ให้ดำเนินการจัดทำพจนานุกรมเศรษฐศาสตร์ และอิตเวลล์เสนอให้จัดทำในแนวของพจนานุกรมฉบับพาลเกรฟ เมื่อเป็นที่ตกลงกัน โครงการนี้จึงเริ่มต้นในปี 1982 อิตเวลล์ได้ดึงเมอร์เรย์ มิลเกต (Murray Milgate) แห่งมหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปกินส์ (Johns Hopkins University) ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทมาร่วมกองบรรณาธิการ แล้วจัดตั้งสำนักงานขึ้น 2 แห่งที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ และมหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปกินส์ โดยใช้เลขานุการเพียงแห่งละคน จากนั้นจึงดำเนินการเลือกศัพท์ วลี และชื่อนักเศรษฐศาสตร์ที่จะบรรจุไว้ในพจนานุกรม รายการที่ปรากฏในที่สุดมีจำนวนเกือบถึง 2,000 รายการ ในจำนวนนี้เป็นชีวประวัตินักเศรษฐศาสตร์มากกว่า 700 รายการ ซึ่งครอบคลุมนักเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยคนสำคัญ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกว่าจะต้องมีอายุ 70 ปี ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2529 ความแตกต่างระหว่าง *The New Palgrave* กับพจนานุกรมฉบับพาลเกรฟดั้งเดิมก็คือ *The New Palgrave* มิได้รวมรายการที่เน้นเรื่องเกี่ยวกับสถาบันเศรษฐกิจหรือข้อเท็จจริงทางเศรษฐกิจ เพราะรายการลักษณะนี้ล่าสมัยได้รวดเร็ว ซึ่งเป็นจุดอ่อนสำคัญของพจนานุกรมพาลเกรฟฉบับดั้งเดิม

เมื่อกระบวนการเลือกศัพท์เสร็จสิ้นลงแล้ว ก็มาถึงกระบวนการเลือกผู้เขียน อิตเวลล์และสหายได้คัดเลือกนักเศรษฐศาสตร์ชั้นนำ 100 คน ซึ่งมีผู้ตอบรับที่จะร่วมเขียนถึง 81 คน หลายคนรู้จักพจนานุกรมฉบับพาลเกรฟมาก่อน จากนั้นจึงคัดเลือกนักเศรษฐศาสตร์รุ่นหนุ่มสาว ซึ่งเป็นดาวรุ่งในวงวิชาการ ท้ายที่สุดปรากฏว่ามีผู้ร่วมเขียนใน *The New Palgrave* มากกว่า 900 คน ซึ่งมีทั้งนักเศรษฐศาสตร์ นักประวัติศาสตร์ นักปรัชญา นักคณิตศาสตร์ และนักสถิติ ในจำนวนนี้เป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่ได้รับรางวัลโนเบลถึง 11 คน ผลงานที่ปรากฏก็คือ พจนานุกรมรวม 4 เล่ม ซึ่งมีความยาว 4,103 หน้า และมีความจุกว่า 4 ล้านคำ (Bartel, 1988)

ผู้ที่ร่วมเขียนใน *The New Palgrave* ไม่เพียงแต่จะประกอบด้วยนักเศรษฐศาสตร์ชั้นนำต่างวัยกันเท่านั้น หากยังประกอบด้วยนักเศรษฐศาสตร์ต่างอุดมการณ์กันอีกด้วย ผู้ร่วมเขียนจึงมีทั้งนักเศรษฐศาสตร์ฝ่ายขวา ดังเช่นมิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) และเจมส์ บูกานัน (James M. Buchanan) ฝ่ายเสรีนิยม ดังเช่นพอล แซมมวลสัน (Paul A. Samuelson) และเจมส์ โทบิน (James Tobin) และฝ่ายซ้าย ดังเช่นซามิร อามิน (Samir Amin) อิมมานูเอล วอลเลอร์สไตน์ (Immanuel Wallerstein) และอเล็ก เนฟ (Alec Nove) ผู้เขียนแต่ละท่านมีเสรีภาพในการแสดงจุดยืนทางวิชาการของตนอย่างเต็มที่ นักเศรษฐศาสตร์การเงินนิยม (monetarist) ไม่จำเป็นต้องรอมชอมกับนักเศรษฐศาสตร์การคลังนิยม (fiscalist) แต่ผู้อ่านจะได้รับฟังทัศนะของทั้งสองฝ่ายในพจนานุกรมฉบับนี้ ท้ายคำอธิบายศัพท์หรือวลีแต่ละรายการจะมีบรรณานุกรมงานวิชาการชิ้นสำคัญ ซึ่งผู้อ่านสามารถติดตามศึกษาต่อไปได้

The New Palgrave เป็นขุมปัญญาสำคัญสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ ผู้อ่านสามารถติดตามพัฒนาการของศัพท์หรือแนวความคิดและทฤษฎีต่างๆ โดยใช้เวลานับวัน โดยมิผู้เขียนเป็นผู้ชำนาญพิเศษในเรื่องนั้นๆ อาทิเช่น

- Arrow's Theorem เขียน โดย Kenneth J. Arrow
- Constitutional Economics เขียน โดย James M. Buchanan
- Quantity Theory of Money เขียน โดย Milton Friedman
- Bounded Rationality เขียน โดย Herbert A. Simon
- Competition เขียน โดย George J. Stigler
- Matrix Multiplier เขียน โดย J.R.N. Stone
- Targets and Instrument เขียน โดย Jan Tinbergen
- Financial Intermediaries เขียน โดย James Tobin
- Existence of General Equilibrium เขียน โดย Gerard Debreu
- Sraffian Economics เขียน โดย Paul A. Samuelson
- Planned Economy เขียน โดย Alec Nove
- Monetarism เขียน โดย Phillip Cagan
- Purchasing Power Parity เขียน โดย Rudiger Dornbusch
- Effective Protection เขียน โดย Max Corden

ฯลฯ

นอกจากนี้ ผู้อ่านยังสามารถตรวจค้นชีวประวัติและผลงานของนักเศรษฐศาสตร์คนสำคัญได้อีกด้วย *The New Palgrave* จึงเป็นหนังสืออ้างอิงที่ครูบาอาจารย์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สามารถใช้ค้นคว้าสำหรับการเตรียมการสอนได้อย่างดียิ่ง เพราะคำอธิบายศัพท์และวลีแต่ละรายการแสดงให้เห็นถึงสถานะแห่งความรู้ในปัจจุบัน เนื้อหาที่ปรากฏใน *The New Palgrave* เมื่อเทียบกับพจนานุกรมพาลเกรฟฉบับดั้งเดิมจึงสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าของวิชาการสาขาเศรษฐศาสตร์ในรอบ 80 ปีที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่า *The New Palgrave* จะได้รับการต้อนรับจากวงวิชาการอย่างดียิ่ง ดังจะเห็นได้จากเสียงแซ่ซ้องที่ปรากฏในวารสารวิชาการต่างๆ แต่ *The New Palgrave* ก็มีข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนอันก่อให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์อยู่ไม่น้อย ข้อบกพร่องที่สำคัญมีอยู่อย่างน้อย 4 ประการ กล่าวคือ

ประการแรก พจนานุกรมฉบับนี้ละเลยการบรรจุเนื้อหาของเศรษฐศาสตร์ในส่วนที่เป็นผลการศึกษาเชิงประจักษ์ (empirical studies) ทั้งๆที่ความก้าวหน้าที่สำคัญส่วนหนึ่งของ

ศาสตร์แขนงนี้เกิดจากการศึกษาข้อเท็จจริงในมนุษย์โลก ความก้าวหน้าของเศรษฐศาสตร์ทำให้เกิดจากการพัฒนาการของแนวความคิดและทฤษฎีเพียงโดดเดี่ยวไม่ การละเลยเนื้อหาของเศรษฐศาสตร์ในส่วนที่เป็นผลการศึกษาเชิงประจักษ์ จึงนับเป็นข้อบกพร่องสำคัญของพจนานุกรมฉบับนี้

ประการที่สอง ในทัศนะของนักเศรษฐศาสตร์หลายต่อหลายท่าน ศัพท์และวลีที่เลือกบรรจุไว้ใน *The New Palgrave* ยังครอบคลุมเนื้อหาของเศรษฐศาสตร์ได้ไม่หมด และมีได้สะท้อนถึงความสำคัญของสำนักความคิดต่างๆ อย่างเหมาะสม ในประเด็นดังกล่าวนี้ *Stigler (1988)* มีความเห็นว่า พจนานุกรมฉบับนี้นำเสนอศัพท์และวลีที่เป็นแนวความคิดของ Marxian Economics และ Sraffian Economics มากเกินไป ทั้งๆที่สำนักความคิดดังกล่าวนี้เป็นเพียงชนกลุ่มน้อยในชุมชนวิชาการเศรษฐศาสตร์ของโลก ข้อที่น่าสังเกตก็คือ บรรดาศัพท์หรือวลีที่เป็นแนวความคิดของสำนักเศรษฐศาสตร์คลาสสิก จะมีอธิบายที่เขียนโดยนักเศรษฐศาสตร์ในสังกัดสำนักมาร์กซิสม์เกือบทั้งหมด การเลือกศัพท์และการกำหนดตัวผู้เขียนจึงสะท้อนให้เห็นอุดมการณ์และความคิดของผู้ที่เป็นบรรณาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจอห์น อีตเวลล์ อย่างเด่นชัด เมื่อสำรวจดูศัพท์และวลีที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับนี้ *Buchanan (1988)* มีความเห็นว่า การนำเสนอความคิดและทฤษฎีของสำนักความคิด Public Choice มีน้อยเกินไป โดยมีศัพท์และวลีที่มาจากสำนักความคิดนี้เพียง 6 รายการ ได้แก่

- Constitutional Economics เขียนโดย James M. Buchanan
- Voting เขียนโดย Nicholas Miller
- Bureaucracy เขียนโดย Mancur Olson
- Collective Action เขียนโดย Mancur Olson
- Public Choice เขียนโดย Gordon Tullock
- Rent Seeking เขียนโดย Gordon Tullock

ศัพท์และวลีที่ขาดหายไปอย่างน่าสังเกต ได้แก่ agenda control, cyclical majorities, single-peaked preferences, median voter theorem, Wicksellian unanimity, rational ignorance, paradox of voting เป็นต้น *Stigler (1988)* ก็มีความเห็นทำนองเดียวกัน เมื่อสำรวจศัพท์และวลีทางเศรษฐศาสตร์จุลภาคที่บรรจุในพจนานุกรมฉบับนี้ และพบว่าไม่มีแนวความคิดและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาคจำนวนมากมิได้บรรจุไว้ในหนังสือชุดนี้

ประการที่สาม เนื่องจากบรรณาธิการให้ผู้เขียนแต่ละรายการมีเสรีภาพในการเขียนอย่างเต็มที่ ผลที่เกิดขึ้นก็คือ อธิบายรายการต่างๆมิได้มีแบบแผนเดียวกัน ความลุ่มลึกของอธิบายแต่ละรายการแตกต่างกันมาก อธิบายบางรายการไม่สามารถนำเสนอข้อความรู้ตามสถานะทางวิชาการปัจจุบันสมดังเจตนารมณ์ของการจัดทำพจนานุกรมชุดนี้ บางรายการใช้

คณิตศาสตร์ชั้นสูงในการอธิบาย ซึ่งคนที่อ่านรู้เรื่องจะมีก็เฉพาะแต่ผู้ชำนาญพิเศษเฉพาะเรื่องเท่านั้น นอกจากนี้ ความซับซ้อนของเนื้อหาระหว่างอธิบายรายการต่างๆปรากฏให้เห็นเป็นอันมาก ข้อวิพากษ์วิจารณ์เหล่านี้ปรากฏอย่างชัดเจนใน *Nowzad (1988)* และ *Stigler (1988)*

ประการที่สี่ พจนานุกรมฉบับนี้ได้รวมรายชื่อนักเศรษฐศาสตร์คนสำคัญร่วมสมัย โดยเลือกเฉพาะผู้ที่มีอายุ 70 ปีก่อนวันที่ 1 มกราคม 2529 *Stigler (1988)* มีความเห็นว่า บรรดาผู้ที่ได้รับเชิญให้เป็นผู้เขียนชีวประวัติและผลงานของนักเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยล้วนแล้วแต่เป็นสาวกหรือผู้ที่ชื่นชมนักเศรษฐศาสตร์ท่านนั้นๆ เนื้อหาที่เขียนจึงมีสีสันไปในทางยกยอปอปั้นและมิได้มีข้อวิพากษ์วิจารณ์มากเท่าที่ควร

แม้จะมีข้อบกพร่องดังที่พรรณนาข้างต้นนี้ แต่ข้อที่นักเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัยยอมรับร่วมกันก็คือ *The New Palgrave* ได้สร้างคุณูปการอย่างใหญ่หลวงต่อวงวิชาการเศรษฐศาสตร์อย่างมีอาจปฏิเสธได้

ท่านเป็น Bastard Keynesian หรือไม่? โปรดดู *Eatwell, Milgate and Newman (1987 : Volume I, 203-204)*

บรรณานุกรม

- Bartel, Richard D. "Interview : John Eatwell," *Challenge*, Vol. 31, No. 2 (March-April 1988), pp. 16-22.
- Buchanan, James M. "Public Choice is New, Negligible and Beyond Mainstream Economics", *Public Choice*, Vol. 59 (1988), pp. 291-298.
- Eatwell, John; Murray Milgate, and Peter Newman (eds.). *The New Palgrave : A Dictionary of Economics*. Four Volumes. London : Macmillan, 1987.
- Greenwald, Douglas (ed.). *Encyclopedia of Economics*. New York : McGraw-Hill, 1982.
- Milgate, Murray (1987a). "Henry Higgs (1864-1940)," in *Eatwell, Milgate and Newman (1987 : Volume II, 653-654)*.
- Milgate, Murray (1987b). "Robert Harry Inglis Palgrave (1872-1919)," in *Eatwell, Milgate and Newman (1987 : Volume III, 789-791)*.
- Milgate, Murray (1987c). "Palgrave's Dictionary of Political Economy", in *Eatwell, Milgate and Newman (1987 : Volume III, 791-792)*.
- Nowzad, Bahram. "A Rich Mine for Economists," *Finance and Development*. Vol. 25, No. 2 (June 1988), pp. 48-49.
- Stigler, George J. "Palgrave's Dictionary of Economics", *Journal of Economic Literature*, Vol. 24, No. 4 (December 1988), pp. 1727-1736.